

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

معنی الادیب

بحث «لو» ۴

جلسه ۷۱

استاد وافی

قسم سوم: «لو» مصدریه

۱. به منزله «أن»

۲. نصب نمی دهد

۳. معمولاً بعد از «ود، یود» قرار می گیرد: (وَدَّوْا لَوْ تَدُهْنُ)

تذکر:

در مورد وجود «لو» مصدریه اختلاف است، برخی منکر و برخی مثبت آن هستند.

قسم چهارم: «لو» تمنی

به معنی «لیت» لذا بعدش فعل، نصب می گیرد: «لو تَأْتِنِي فَتُحَدِّثَنِي»

قسم پنجم: «لو» عرض

برخی مدعی این صنف از «لو» شده است: «لو تَنْزَلُ عِنْدَنَا فَتُصِيبُ خَيْرًا»

چند مسئله:

کلمه «لو» شرطیه امتناعیه، مختص به فعل است، لذا اگر بعد از این کلمه، «اسم» قرا گیرد:

۱. اسم مرفوع: معمول برای عامل محذوف است: (ولو غیرُ أحوالی أَرَادُوا نَقِیصَتی)

۲. اسم منصوب: معمول برای عامل محذوف یا «کان» است: «لو زیداً رأیته أکرمته»